

РЕШЕНИЕ

№ 6877

гр. София, 13.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 19.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6237** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, и сл. от АПК, във връзка с чл. 29, ал. 5 ЗДРОПБГДСРСБНА.

Образувано е по жалба на С. Г. В. от [населено място] против Решение № 2-7/22.05.2012г. издадено от Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА /КРДОПБГДСРСБНА/, с което е обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от закона.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, по съображения, подробно изложени в жалбата. Уточнява, че два пъти е чел досието си и такива документи, касаещи агент „Г.“, въз основа на които Комисията е обявила принадлежността му към ДС, не е откривал. Посочва още, че са го подготвяли за агент, без той да е искал това. Искането до съда е за отмяна на решението в обжалваната част.

В хода на устните състезания пред настоящата съдебна инстанция жалбоподателят поддържа искането си отмяната на административния акт и ако е необходимо да се формулира изрично, че се касае за неутрализиране, а не за дейност като секретен сътрудник.

Ответникът - Комисия за разкриване на документите и обявяване принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Б. народна армия /Комисията/, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по подробни съображения, изложени в

придружителното писмо, с което преписката е представена в съда. Позовава се на решение № 4/2012 на КС на РБ.

Административен съд, С. град като взе предвид становищата на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 06.06.2012г. е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в 14-дневния срок по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от датата на връчването му по пощата - 28.05.2012г., поради което процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, същата е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна по делото се установява, че административното производство е образувано по искане на С. Г. В. до Комисията за разкриване на документите и обявяване принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Б. народна армия, подадено на основание чл. 31, ал.1, т.2 от ЗДРОПБГДСРСБНА. Съгласно цитираната норма всеки има право да поиска да бъде извършена проверка за него или за неговите починали съпруг/а или роднини по права линия до втора степен включително за установяване на принадлежност към органите по чл. 1;

В преписката се съдържат картони обр. 4 – два броя, арх. № Ia-2345, Ip.1756-Б., съставени на името на жалбоподателя с посочена категория агент, псевдоним „Г.“, с дата на вербовка 21.7.1983г., месторождение [населено място], местожителство [населено място]. Картонът не е подписан. Като ръководил го служител е посочен И. Т..

Приложено е извлечение от регистрационен дневник, в който опод номер 66673, на 09.08.1983г. е вписан агент „Г.“, поделение Б., вербуван на 21.07.1983г.

По делото е представен и картон обр. 6, на името на С. Г. В., л.д. № 66673, Б., категория агент, линия на ползване – промакедонски национализъм /промак.нац./. Картонът е подписан от И. Т..

От протокол № 2/03.07.1990г. е видно унищожаване на работно дело IP-1756, на агент „Г.“ с рег. № 66673, а от протокол № 4/03.07.1990г. се установява унищожаване на личното му дело № I-A-2145.

В преписката се съдържат план рег. № 796/06.03.1972г., утвърден от началник РУ-МВР, [населено място], относно провеждане на агентурно – оперативни мероприятия по ДОН „ЧУМА“ заведено на лицето С. Г. В. от [населено място]; план вх. № 2553/1011.1974г. утвърден от нк Окръжно управление на МВР със същия предмет, план вх. № 4963/16.10.1976г. за провеждане на агентурно-оперативни мероприятия по ДОП „Н.“ заведено на лицето С. Г. В. от [населено място], по линия на „македонски национализъм“.

Въз основа на изброените документи с оспореното №2-7/22.05.2012г. е обявена принадлежност на жалбоподателя към органите на Държавна сигурност като агент в ДС, ОУ на МВР Б. по линия на управление VI, на основание чл. 31, ал.1, т.2 от специалния закон – по искане на лицето.

От представените със жалбата нотариално заверени декларации на И. Г. В., С. А. В., Л. Б. и Р. Б., се установява, че жалбоподателят е бил преследван от ДС по политически причини. Видно от уведомително писмо рег. № 10151/28.07.2006г. на директора на ДИА-МВР след извършена проверка в архивните фондове на ОДП – Б. е

установено, че по политически причини В. е бил незаконно задържан за времето от 06.09.1977г. до 15.09.1977г.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя са събрани гласни доказателства. От разпита на св. Т. се установява, че той е контингент на ДС по линия на промакедонски национализъм, във връзка с организация, наречена „Невидимите орли на Б.". Свидетелят като оперативен служител в Държавна сигурност, през периода 1974г.-1984г. бил натоварен със задачата да го наблюдава, да го приобщава и неутрализира. По този повод се осъществявали срещите между служителя и жалбоподателя, които в течение на времето се превърнали в сътруднически. Като част от наблюдението му в като контингент, според свидетеля, най-благоприятно било лицето да бъде регистрирано като доверително лице. Като регистриран самият С. В. дал много сериозна информация, благодарение на която било разкрито престъпление и реализирано едно наказателно дело. Друга дейност не е извършвал. В тази връзка свидетелят счита, че по този начин С. Г. бил неутрализиран като контингент по промакедонски национализъм.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29. ал.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният от закона административен орган да извършва обявяването на принадлежност на лице, заемащо публична длъжност към органите по чл. 1 от същия закон - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

При издаването му е спазена предписаната от закона писмена форма и актът има съдържанието, по чл. 29, ал.2, т.2 във връзка с чл. 25, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Решението е подписано от осем от членовете на Комисията, които са участвали в заседанието ѝ, съгласно приложения препис от Протокол № 01/22.05.2012г. и присъствена книга от 22.05.2012г. за същото заседание. При приемането на решението са спазени изискванията за кворум по чл. 12, ал.4 от Правилника за дейността на Комисията.

Решението, с което е обявена принадлежност на жалбоподателя е издадено в съответствие с материалния закон. Не се налице сочените от жалбоподателя основания за неговата отмяна.

Нормата на чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА предвижда, че принадлежност към органите по чл.1, ал.1 от закона се установява при наличие на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник. Наличие на дейност като секретен сътрудник се установява въз основа на документи, които са изброени в чл. 25, т. 3 от същия закон. Административният орган не разполага със законови правомощия да обсъжда въпроса извършвана ли е в действителност дейност от лицето, като сътрудник или служител и едва след това да признае или отрече принадлежността му към органите по [чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА](#). Този орган действа в условията на обвързана компетентност, като при наличие на някои от изброените в чл. 25, т.3 документи е задължен да издаде решение с предписаното от 29, ал. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА съдържание. Поради това за установяване на принадлежност по смисъла на специалния закон е достатъчно да се установи съществуването на документи и данни, по смисъла на § 1, т. 1 ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА във връзка с

чл. 25, т.3 от същия закон.

В конкретния случай принадлежността на С. В. към ДС като секретен сътрудник - агент е установена въз основа на данните от картони обр. 4, картон обр. 6, от протокол № 2/03.07.1990г. и протокол № 4/03.07.1990г. за унищожаване на работно и лично дело. Описаните документи са от кръга на посочените в чл. 25, т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА и са необходимото и достатъчно условие според закона и решение № 4/2012 на КС на РБ да се обяви принадлежност на дадено лице към органите на ДС.

В тази връзка следва да се посочи, че от събраните по делото гласни доказателства - показанията на св. Т., се установява осъществяването на фактическа дейност от страна на В. като секретен сътрудник на ДС. Безспорно се установява също така, че така осъществяваната дейност е по линия на неговото неутрализиране като обект на оперативни мероприятия /контингент/ на ДС, не и по друга причина. Но това обстоятелство, което не се отрича и от жалбоподателя, не може да служи като основание за отмяна на обжалваното решение. За да се обяви принадлежност към ДС по силата на чл. 25, т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА не е необходимо да е извършвана фактически дейност като секретен сътрудник, респективно без значение е поводът, поради който лицето е регистрирано като агент. В тази връзка съдът намира за нужно да отбележи, че от събраните по делото доказателства, в това число и показанията на свидетеля Т., който е и ръководил го служител, съставил картон обр. 4 и картон обр. 6, безспорно се установява, че жалбоподателят не е извършвал друга дейност за ДС, освен оказаното съдействие за разкриване на престъпление.

Представените с жалбата документи за преследване и задържане на В. по политически причини, са неотносими към условията, при които законът предвижда комисията да обяви принадлежност към органите на ДС. Обстоятелството, че лицето е било репресирано не изключва възможността да бъде вербувано като секретен сътрудник на ДС, включително и по линия на неутрализиране, какъвто е и процесния случай.

Предвид всичко изложено, не се констатираха основания по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност на оспорения акт, поради което подадената от С. В. жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. В. от [населено място] против решение № 2-7/22.05.2012г. издадено от Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА /КРДОПБГДСРСБНА/, с което е обявена принадлежността му към органите по чл.1 от закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: